



ע"פ 48565/11/15 - ש ח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 אפריל 2017

עפ"ג 48565-11-15 ח(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד השופטת ורדה מרוז, סג"נ - אב"ד

כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

כבוד השופטת דבורה עטר

המערער

ש ח (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד נעם אליגון

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עודד קלר - פמ"מ

פסק דין

1. המערער הורשע בהכרעת דין מנומקת לאחר שמיעת ראיות בביצוע מעשה מגונה בכוח בשכנתו (להלן: **"המתלוננת"**) בכך שניסה לנשקה על לחייה וליקק את צווארה. על פי עובדות כתב האישום, התגורר המערער בשכנות למתלוננת. בתאריך 19.12.14 טיפס המערער על חומה המפרידה בין חצר ביתו לחצר ביתה, באמצעות סולם, נכנס לביתה בלא רשות וביצע בה לפתע את המעשים המתוארים, חרף התנגדותה. אגב ביצוע המעשה בגופה, הזעיקה המתלוננת באמצעות הטלפון שכן, או אז, אחז המערער בשערה בחזקה, קירב אותה אליו וליקק את צווארה בחוזקה, תוך שאמר לה **"מזמן רציתי לעשות את זה"**. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו ובתגובה, הוא מושך פעם נוספת בשערה. אז, הזעיקה המתלוננת את השכן בשנית. הלה הגיע, דרש מהמערער לעזוב והמערער ציית ועזב.

2. בנוסף, הורשע המערער בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר ולהפרעה לשוטר, לרבות העלבת עובד ציבור.

3. בגין המעשים בהם הורשע, הושתו על המערער 24 חודשי מאסר, קנס בסך ₪ 1,500 או 3 חודשי מאסר תמורתו וכן, חויב המערער לפצות המתלוננת בסכום של ₪ 30,000.

4. בערעורו, השיג המערער על עצם הרשעתו וכן על גובה הפיצוי. המערער לא השיג על תקופת המאסר שהושתה עליו וריצה אותה במלואה.

5. במהלך הדיון ובהמלצת בית המשפט, חזר בו המערער מערעורו ביחס להרשעה והדיון נסוב על גובה הפיצוי.



6. עו"ד אליגון, ב"כ המערער, טען כי המערער שילם ומשלם מחיר כבד על מעשיו. לשיטתו, בית משפט קמא החמיר עמו יתר על המידה, הן בתקופת המאסר שהשית עליו והן בגובה הפיצוי בו חויב - בין היתר בשל התנהגות הנלווה של המערער כלפי בית המשפט במהלך הדיון כאשר המערער ביזה את בית המשפט, בהתנהגות בוטה וחסרת רסן. משכך, ולאחר שהמערער לא נענה לפנייתו החוזרות ונשנות של בית המשפט לחדול, נאלץ בית משפט להורות על הוצאת המערער מאולם הדיונים ולהמשיך בדיון בהעדרו. עו"ד אליגון טען כי בכך הופרו זכויותיו של המערער ומעל לכל - בית המשפט החמיר עמו מעבר למקובל בחומרת העונש ובגובה הפיצוי שהשית עליו.

7. עו"ד אליגון אישר בהגנותו כי התנהגות המערער היה מבישה, חסרת רסן ונעדרת כבוד לבית המשפט וליושבויו. עם זאת, הוא הציג תמונה עגומה וקשה של חיי המערער. לדבריו, לאחר ששוחרר מהמאסר, נבצר מהמערער לשוב ולהתגורר בבית אמו, שם התגורר קודם לכן, בשל סכסוך עמוק וקשה עם בני משפחתו. מאז ועד היום, מסתובב המערער חסר בית, חסר פרנסה וחסר כל. עו"ד אליגון תיאר את תחושת התסכול שמלווה את המערער ממועד הרשעתו. עוד הוסיף כי אין לאל ידו של המערער לשלם את הפיצוי בו חויב, אף לא יהא בידו לעמוד בסכום מופחת, לנוכח נסיבות חייו הקשות. על כן, עתר להפחתת הסכום באורח ניכר ומשמעותי.

8. ב"כ המשיבה, עו"ד קלר הציג את עמדתה בכתב של המתלוננת, אשר חוותה האירוע כטראומתי ורישומי ניכרים על אורחות חייה עד עצם היום. כך, המתלוננת אינה עובדת, זקוקה לטיפול ותמיכה נפשית, חוששת לצאת לחצר ביתה שמא תפגוש במערער, הגם שמפי ב"כ המערער למדנו כי הוא עזב את מקום מגוריו.

9. ב"כ המשיבה טען כי גובה הפיצוי אינו נגזר בהכרח מנסיבות ביצוע העבירה אלא מהשלכותיה על נפגע העבירה. בענייננו, חרב עולמה של המתלוננת והאירוע השפיע על המהלך התקין של חייה.

10. ב"כ המשיבה הוסיף, כי חרף הרשעתו ועל אף שריצה תקופת מאסר, המערער אינו מתחרט על מעשהו, אף לא ביקש סליחה ומחילה מהמתלוננת. משכך, שומה עליו לפצותה ביתר שאת. ב"כ המשיבה ציין כי גובה הפיצוי אינו נגזר מיכולתו הכלכלית של מבצע העבירה ועל כן אין להתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, כפי שתוארו על ידי בא כוחו.

11. לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי יש להפחית מגובה הפיצוי סכום של ₪ 10,000 באופן שסכום הפיצוי יעמוד על 20,000 ₪. להלן נימוקינו.

12. המדיניות הנהוגה בפיצוי נפגעי עבירות מין על ידי נאשמים המורשעים בדיון נסמכת על שני אדנים; חומרת ביצוע העבירה והשלכותיה על נפגע העבירה.

בענייננו מדובר במעשה משפיל ופוגעני שביצע המערער במתלוננת, אגב כניסה לביתה ללא רשותה ותוך שימוש בכוח לשם ביצוע המעשה. המעשה הטביע חותם על המתלוננת, אשר עד עצם היום חווה טראומה בעטיו. עם זאת ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה - אין היא מצויה ברף העליון במדרג עבירות המין. העיון בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המערער מלמד לכאורה, כי בעבירות שעניין מעשים מגונים בדומה למעשי המערער, הוטלו



פיצויים נמוכים בשיעור נמוך מזה שהוטל על המערער הגם שנסיבותיהם לא היו פחותות מחומרת מעשי המערער.

13. אף אם מצאנו להפחית קמעה מגובה הפיצוי - אין בכך כדי להפחית מחומרת הפגיעה שפגע המערער במתלוננת.

14. אשר על כן, אנו מעמידים את הפיצוי על סכום של 20,000 ₪. המערער ישלם הפיצוי ב- 25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 800 ₪ כל אחד החל מתאריך 1.6.17 ובכל ה - 1 לחודש שלאחריו. היה ותשלום אחד לא יופרע - תעמוד היתרה כולה לפירעון מיידי.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, בהעדר.

בהסכמת ב"כ הצדדים פסק הדין יישלח אליהם בדואר רשום.

דבורה עטר, שופטת

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

ורדה מרוז, סג"נ
אב"ד